

Po stopách Jizerské padesátky

FOTO: PETRA SUSTOVÁ

JAK SE TAM DOSTAT

Autem do Liberce nebo Jablonce nad Nisou a odtud do Bedřichova. Z Liberce i Jablonce jezdí do Bedřichova také autobus. Parkoviště v Bedřichově vyjde na sto korun za den.

Letošní, již 36. ročník populární Jizerské padesátky je už sice minulostí, nic vám však nebrání v tom, abyste si nasadili běžky a trať tohoto masového závodu vyzkoušeli i bez startovního čísla. A záleží jenom na vás, jestli se vy-

dáte důsledně po stopách Jizerské padesátky, anebo zvolíte kratší trasu.

Jizerské hory jsou běžkařským rájem. Jsou tu desítky kilometrů vesměs kvalitně udržovaných stop, můžete vyrazit sami, s rodinou či přáteli, najíst a napít se můžete v několika restauracích a bufetech. A pokud vám k tomu všemu vyjde počasí, prožijete v krásné přírodě Jizerských hor velmi příjemný den či několik dnů. A vůbec nemusíte myslet na to, že letošní vítěz „Jizerky“, Švéd Oskar Svärd, zdolal padesátikilometrovou trať za dvě hodiny a deset minut a že si tak vydělal bezmála 190 tisíc korun. Každý rok je mezi závodníky mnoho těch, kteří do cíle dorazí třeba s tříhodinovým zpožděním. A jsou šťastní, že závod

vůbec uběhli. Pekelně znavení, promočení a promrzlí na kost.

Začala to tragédie

Je to smutný paradox, ale nebýt tragédie skupiny českých horolezců v Jižní Americe, Jizerská padesátka – po švédském Vasově běhu, nejstarším dálkovém běhu v Evropě – by se možná nestala tak oblíbeným masovým závodem. Běžkařský závod se zrodil koncem 60. let jako výkonnostní zkouška horolezců TJ Lokomotiva Liberec, kteří se připravovali na náročné expedice.

První ročník se uskutečnil poslední lednovou sobotou v roce 1968 za účasti padesáti dvou závodníků. Běželi napříč Jizerskými horami z Bedřichova do Kořenova a zpátky. Třetího ročníku se o dva roky později zúčastnili všichni členové

